

POSTANOWIENIE

Dnia 9 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Halina Kiriło

w sprawie z powództwa "F. Poland" Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki o nałożenie kary pieniężnej, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 9 sierpnia 2012 r., na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 14 lipca 2011 r.,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 14 lipca 2011 r., oddalił apelację F. Poland Sp. z o.o. w B. (powód) od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 21 września 2010 r., w sprawie z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 24 czerwca 2008 r.

Powód zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego skargą kasacyjną w całości. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie art. 9a ust. 8 Prawa energetycznego w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2007 r. oraz art. 56 ust. 1 pkt 1a Prawa energetycznego w związku z art. 9a ust. 8 Prawa energetycznego.

Powód wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie kosztów procesu.

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powód powołał się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego o następującej treści: czy zgodnie z art. 9a ust. 8 Prawa energetycznego w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2007 r. na przedsiębiorstwie energetycznym ciążył obowiązek uprzedniego gromadzenia rezerw energii czerwonej z przeznaczeniem na pokrycie ewentualnych niedoborów tej energii mogących powstać w wyniku przyszłych czynności prawnych, do których należy przejęcie innego podmiotu?

Uzasadniając konieczność rozpatrzenia przedstawionego powyżej zagadnienia prawnego powód podniósł, że wynikający z art. 9a ust. 8 Prawa energetycznego obowiązek zakupu energii czerwonej był spełniony, jeżeli udział ilościowy zakupionej energii elektrycznej w wykonanej całkowitej rocznej sprzedaży energii elektrycznej wynosił nie mniej niż wartości procentowe określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 9 grudnia 2004 r. Na tej podstawie powód wskazał, jako problem wymagający rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy kwestię, zagadnienie, czy w sytuacji gdy przedsiębiorstwo energetyczne w danym roku zgromadziło zapas energii czerwonej wystarczający do uczynienia zadość obowiązkowi z art. 9a ust. 8 Prawa energetycznego, było obowiązane do uprzedniego gromadzenia rezerw energii elektrycznej wytworzonej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła na wypadek pokrycia ewentualnego niedoboru mogącego powstać w sytuacji przejęcia w tym roku innego przedsiębiorstwa energetycznego. Problem ten pojawia się zdaniem powoda w sytuacji, gdy przed planowanym przejęciem innego przedsiębiorstwa energetycznego, obciążonego obowiązkiem, o którym mowa w art. 9a ust. 8 Prawa energetycznego, przedsiębiorstwo przejmujące otrzyma ofertę zakupu energii czerwonej, z której nie skorzysta. Obowiązek zakupu energii przed przejęciem celem uczynienia zadość obowiązkowi zapewnienia odpowiedniego udziału energii czerwonej w sprzedaży energii ogółem w danym roku po przejęciu jest zdaniem powoda za daleko idący i ekonomicznie zbyt dolegliwy. Obowiązek zakupu energii czerwonej powstaje po stronie podmiotu przejmującego dopiero po dokonaniu przejęcia. Natomiast w świetle wyroku Sądu Apelacyjnego przedsiębiorstwo energetyczne powinno gromadzić rezerwy energii czerwonej na wypadek wystąpienia mniej lub bardziej prawdopodobnych

okoliczności mogących wpłynąć na zwiększenie obowiązkowego limitu energii czerwonej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna powoda nie kwalifikuje się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Powód powołał się na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Jako wymagające rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego istotne zagadnienie prawne powód wskazał problem obowiązku „uprzedniego gromadzenia rezerw energii czerwonej” przez przedsiębiorstwo przejmujące inne przedsiębiorstwo energetyczne przed skutecznym dokonaniem przejęcia.

W świetle utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego dotyczącego tej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne polega na sformułowaniu samego zagadnienia oraz wskazaniu argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, w tym także na sformułowaniu własnego stanowiska przez skarżącego. Wywód ten powinien być zbliżony do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, LEX nr 1102817). Analogicznie należy również traktować wymogi konstrukcyjne samego zagadnienia prawnego, formułowanego w ramach przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., oraz jego związek ze sprawą i skargą kasacyjną, która miałaby zostać rozpoznana przez Sąd Najwyższy. Zagadnienie prawne powinno: 1) być sformułowane w oparciu o okoliczności mieszczące się w stanie faktycznym sprawy wynikającym z dokonanych przez sąd ustaleń (postanowienie Sądu Najwyższego z 7 czerwca 2001 r., III CZP 33/01, LEX nr 52571); 2) być przedstawione w sposób ogólny i abstrakcyjny tak, aby umożliwić Sądowi Najwyższemu udzielenie uniwersalnej odpowiedzi, niesprowadzającej się do samej subsumcji i rozstrzygnięcia konkretnego sporu (postanowienia Sądu Najwyższego z 15 października 2002 r., III CZP 66/02, LEX nr 57240; z 22

października 2002 r., III CZP 64/02, LEX nr 77033 i z 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08, LEX nr 478179); 3) pozostawać w związku z rozpoznawaną sprawą (postanowienia SN z 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, LEX nr 864002; z 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, LEX nr 560504) i 4) dotyczyć zagadnienia budzącego rzeczywiście istotne (poważne) wątpliwości. Istotność zagadnienia prawnego konkretyzuje się zaś w tym, że w danej sprawie występuje zagadnienie prawne mające znaczenie dla rozwoju prawa i praktyki sądowej. Wymóg ten jest uzasadniony publicznymi celami rozpoznania przez Sąd Najwyższy skargi kasacyjnej (postanowienie Sądu Najwyższego z 25 października 2007 r., V CSK 356/07, LEX nr 621243). Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (postanowienia Sądu Najwyższego z 10 marca 2010 r., II UK 363/09, LEX nr 577467, z 12 marca 2010 r., II UK 400/09, LEX nr 577468).

W uzasadnieniu wniosku powoda o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przedstawiono żadnego wywodu prawnego spełniającego choćby w minimalnym stopniu powyższe wymagania. Uzasadnienie ogranicza się do przedstawienia hasłowej propozycji rozstrzygnięcia tego zagadnienia („w ocenie powoda w takich sytuacji nie można wymagać od przedsiębiorstwa energetycznego przejmującego tworzenia rezerw energii czerwonej”, ponieważ byłoby to nałożenie obowiązku, który jest „zdecydowanie za daleko idący, a dodatkowo ekonomicznie zbyt dolegliwy”). Uzasadnienie nie zawiera natomiast żadnej jurystycznej argumentacji przedstawiającej tok rozumowania powoda oraz wadliwość alternatywnych rozwiązań postawionego przez powoda problemu.

Zasadnicze znaczenie dla odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej powoda do rozpoznania ma jednak oderwanie przedłożonego do rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego od okoliczności faktycznych sprawy ustalonych przez Sąd Apelacyjny. Z okoliczności tych nie wynika, by: 1) powód przejmował inne przedsiębiorstwo energetyczne; 2) nałożenie na niego kary pieniężnej było skutkiem przejęcia innego przedsiębiorstwa energetycznego. Tym samym rozstrzygnięcie zagadnienie

prawnego sformułowanego przez powoda nie jest konieczne dla rozstrzygnięcia sprawy i weryfikacji prawidłowości zaskarżonego wyroku.

Mając powyższe na uwadze, z mocy art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.